

hele. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister i de Forhandlinger, der ere førte med ham, har vist en god Forstaaelse af, at der her er Tale om at naa et Fremskridt, som er haardt tiltrængt, og at øge dette Fremskridt, efterhaanden som Forholdene tillade det, navnlig da Forholdene maa opfattes saaledes, at Anstalterne ville befinde sig i en Overgangstid. Da den højtærede Minister saaledes er enig med alle Parter paa dette Omraade, synes jeg, man heri har den bedste Garanti for en heldig Udførelse af det paabegyndte.

Justitsministeren (Bülow): Jeg vil først bringe en Tak for den overordentlige Velvillie, der er vist det foreliggende Lovforslag fra alle Partiers Side. Jeg kan ogsaa være enig med Udvalget i, at der skal gøres alt, hvad der kan gøres for at give Plejepersonalet den størst mulige Frihed, for at det kan bevare sin Aandsfriskhed under Udførelsen af sin Gerning. Men jeg er ligeledes enig med Flertallet i, at det er uheldigt at komme med saadanne Ændringsforslag til dette Lovforslag som dem, der foreligge fra Mindretallets Side, og det gælder begge Forslagene, først og fremmest af rent økonomiske Grunde. Nu er der det gode ved denne Lov, at til Trods for, at den vil paaføre betydeligt større Udgifter baade en Gang for alle, omtrent 1½ Million, og paa de aarlige Budgetter, viser den alligevel en Udvej, hvorved disse Bevillinger kunne blive dækkede uden Udgift for Statskassen, og det er en fuldt ud berettiget Udvej, nemlig en Forhøjelse af Plejepengene. Men Forholdene ville blive fuldstændig forrykkede, naar man nu vilde vedtage Ændringsforslag, der løbe op til en aarlig Udgift af mellem 200,000 og 250,000 Kr., hvorved alt det, som indvindes ved Plejepengene, rigeligt bliver slugt. Dernæst mener jeg, at det ikke vil være heldigt af andre Grunde at optage disse Ændringsforslag. Det ene gaar ud paa, at der skulde gives en ugentlig Fridag i Stedet for tre halve og en hel Fridag om Maanednen. Men som Forholdene nu ere med de tre halve og en hel Fridag om Maanednen, ere de netop blevne indrettede ved Hjælp af Finansloven, derfor have vi den Udvej, at, hvis man en Gang synes at kunne ofre mere paa dette Punkt, Sindssygevæsenet, kan man forøge Plejepersonalets Antal ved de aarlige Finanslove og derved ligesom hidtil skaffe Personalet hyppi-

gere Fridage. Det samme vil delvis kunne finde Sted med Hensyn til Betalingen.

Men angaaende Arbejdstiden gør der sig fra Overlægerne Side andre Hensyn gældende. De fik disse Forespørgsler, hvis Besvarelser findes som Bilag til Betænkningen. En Del af dem er bleven ængstelig eller i hvert Fald meget betænkelig ved, at det ved Lov skulde paabydes, at der som Regel ikke maatte gives mere end 12 Timers Arbejde dagligt. Der er Skrivelser fra Overlægerne ved Middelfart, Aarhus og Viborg Anstalterne. Den sidste skriver, at den under Nr. 2 nævnte Ændring maa synes ganske overflødig, og begrunder det nærmere, idet han viser, at selv om Funktionærerne nok i en vis Forstand ere i Funktion 13 til 14 Timer i Døgnet, have de derfor ikke noget som helst anstrengende Arbejde i denne Tid. Det væsentligste Arbejde falder Morgen og Aften, naar Patienterne enten skulle op eller i Seng. Men saa er der en stor Tid af Dagen, hvor de i Virkeligheden ikke have andet end et forholdsvis let Tilsyn. Ja, siger han, paa Vagtafdelingerne og lignende fordres der stadig Aarvaagenhed og stærk Agtpaagivenhed, men Personalet paa saadanne Afdelinger afløses da ogsaa oftere. Dernæst fremhæver han, at hvis man skal skifte Plejepersonalet paa den foreslaaede Maade, vilde dette og den dermed for Patienterne følgende Uro sikkert være til liden Baade saavel for disse som for Hospitalets rolige Drift. Derfor mener jeg, at den Tanke, som har faaet sit Udtryk ved det paagældende Ændringsforslag, er en Ting, der maa blive og selvfølgelig ogsaa vil blive nøje overvejet, nemlig Tanken om, hvorledes det vil være muligt uden Ulemper for Anstalternes Drift og uden at vække Uro blandt Patienterne at gøre det fornødne for at skaffe Plejepersonalet mere Frihed, end det har nu. Men jeg skal ogsaa erindre om, at man her er gaaet temmeligt hurtigt frem. Det er to Aar siden, at der paa Finansloven blev vedtaget det fornødne Beløb til at give den Fridag om Maanednen, som de nu have. Nu kommer det her foreliggende Lovforslag og yder dem i hvert Tilfælde bedre Løn og bedre Boligforhold. Derfor kan man nu godt som et tredie Skridt søge at give dem endnu mere Frihed. Jeg tager selvfølgelig med Glæde den Henstilling til Følge, der fra alle Sider er rettet til mig, om at have min Opmærksomhed rettet paa dette Punkt, og jeg skal foretage ethvert for-